

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: O. Cojocaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Traciuc, I. Cotruță, Ș. Niță

Dosarul nr. 2ra-686/16

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Ursu Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Gheorghe către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind încasarea prejudiciul moral și material cauzat prin acțiunile organului de poliție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Ursu Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iulie 2015,

c o n s t a t ă

La 25 mai 2015, Ursu Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Justiției al Republicii Moldova, solicitând încasarea prejudiciul moral și material cauzat prin acțiunile organului de poliție.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 13.11.2014, aproximativ la orele 17.30, cu automobilul său personal, se deplasa din mun. Chișinău spre s. Doroțaia, r. Dubăsari. În momentul deplasării, cu respectarea regulilor de circulație și limitele de viteză, în fața automobilului, brusc a ieșit o bovină pe care a tamponat-o fiind în imposibilitate de a evita accidentul.

Sușține reclamantul că, imediat a anunțat poliția despre producerea accidentului, iar ajungând la fața locului, agentul constatator - Dumitru Braguța, a întocmit schema accidentului și a luat explicații de la reclamant și martorii prezenți. Totodată, agentul constatator a stabilit că automobilul a fost deteriorat, fiind spart parbrizul, deteriorate bara de protecție, capota, farurile, ușa din partea dreaptă și altele. Deoarece nu a fost posibil de pornit motorul, automobilul a fost remorcat de la fața locului. Ulterior, la 18.11.2014, agentul constatator a decis că vinovat de producerea accidentului este reclamantul, fiindu-i întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 242 alin. (1) Cod contravențional, deși, dânsul susține că este partea vătămată în acest caz.

Menționează reclamantul că, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare, la 28.11.2014, reclamantul le-a contestat în instanța de judecată. Prin hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 27.01.2015, contestația a fost admisă, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia din 18.11.2014 au fost anulate, iar procesul contravențional a fost încetat în temeiul constatării lipsei faptului contravenției.

Relevă reclamantul că, din cauza acțiunilor ilicite ale agentului constatator, dânsul a avut statut de contravenient începând cu 18.11.2014 până la 27.01.2015, deși existau probe care demonstau nevinovăția sa, agentul constatator a insistat asupra recunoașterii lui ca fiind vinovat de producerea accidentului, întocmindu-i proces verbal cu privire la săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

A solicită reclamantul, încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei prejudiciului material în sumă de 4 000 lei și a prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei în temeiul Legii nr. 1545- XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 1422, 1423 Cod Civil și art. 6 CEDO.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iulie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2015, s-a respins apelul declarat de Ursu Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iulie 2015.

La 04 februarie 2016, în termenul prevăzut de lege, Ursu Gheorghe a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2015, solicitând casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă, cu încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei prejudiciului material în sumă de 4 000 lei și a prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

În motivarea recursului, recurentul a reiterarea motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților

fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ursu Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ursu Gheorghe ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Ursu Gheorghe se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță